ALBATROS

Sâre Nur

Hangimiz devasa barışlara vedalaşarak
Aşağı yutkunmadık, mürebbiydi tutkumuz
Sanki taş ağartması, ince ve lütufkâr
Ağladık albatrosa, denizler kapanmadan
Kimdik ki kimliğimiz şiârıydı soruların
Sahiciydi kalemkeşlere özgü hikayemiz
Nasırlı ellerin avuç yarası, temiz ve kimsesiz
Temmennilerle sevdik sevdaları
Âlem bu ya, kavsinde manasız duraklamak
Aşktan gayeye yol aramak, camdan sırça, tin
Balığın karnındaki tekvin, yazdık, taştı hiçlik
Mürekkep ve kile andolsun, göreceğiz minvâli
Ölümlülelere çağrısı hayat kapısında nöbetin
Bir sabiye teneffüs, kocayanın gidişi
Albatros niyetiyle daldık, ağzımızda bilinç
Dişledik de, manâyı çıkardık derinlerden
Baskın seslere iptilasıydı resimlerin, bir göz ucu
Akla takılan bir perçem ki, perdelemekte hakikati
Tek geldik gideceğiz tekliğe, çokluk kalp ağrısı
Bir mitçesine kalacak sevgideki tevhid
Albatrosla açılacağız, ötemiz geldiğimiz diyar
Bir damla düşerken denize, ten ve kule bahtiyar
Kalan birkaç zaman, hatırda bir ihtiyar hayal
Albotros ve biz, kisvemizle biliniriz.

bachibouzouck.com